

Цигани мюсюлмани, 20-те години на XX в.

рано. Историческите документи ги показват като симпатизанти и на буржоазните, и на левите партии. Показателно е, че голяма част от ромското население на България е обект на предизборните манипулации. Възползвайки се от бедността на това население, партиите често го превръщат в средство на своята котерийна политическа борба. В прословутите предизборни шайки през 90-те години, които изпълняват наказателни действия срещу опозиционни дейци и техни привърженици, за дребни и унижаващи човешкото достойнство подаяния, участват и доста цигани.

В началото на века ромите постепенно заявяват стремежа си за еманципиране и равноправно интегриране в българското общество. През май 1901 г. (*Кое правителство управлява България по това време?*) българският парламент обсъжда и приема Закон за изменение на изборителния закон. Промените се отнасят за лицата, които не могат да бъдат избиратели. Към тях са прибавени циганите нехристияни и ония, които нямат установено местожителство. С ограничителния си и дискриминационен характер тези изменения са очевидно нарушение на Търновската конституция.

Чл. 86 от Конституцията гласи: „Избиратели са всички български граждани, които са на възраст по-горе от 21 години и се ползват с граждански и

политически права.“ Показателен за обществените нагласи у нас е фактът, че срещу тези мерки не възразява нито министър-председателят Петко Каравелов, нито председателят на Народното събрание Иван Ев. Гешов. Опозицията в лицето на Янко Забунов и Тодор Влайков остро критикува закона, изтъквайки, че отнемането на изборителните права на ромите е посегателство върху Конституцията. (*Виж исторически извор.*)

Българското общество е изненадано от реакцията на самите роми. На конференция (първата ромска конференция в България) в гр. Видин техни представители протестират срещу измененията на закона. Известният столичен адвокат и публицист д-р Марко Марков застава начело на кампания за отмяна на приетите поправки и в защита на конституционните права на българските граждани от ромски произход. Събраните в София цигански водачи от цялата страна под ръководството на Рамадан Али подготвят обща петиция за равни права на циганите с останалите български граждани. Тя е внесена в Народното събрание през юни 1905 г. На 19 декември в София е свикан първият цигански конгрес, на който се приема нова петиция в същия дух. Събитията в България получават силен отзвук в европейския и в американския печат, които засаждат на страната на ромската общност. Вероятно това е и един от факторите, който